

Бждете учтиви!

Учтивостта е една от най-хубавите добродетели у човъка. Тя е най-красивата дреха, с която човъшката душа се облича.

Учтивостта отваря всички врати на живота, когато потърсим нейната помощ.

Учтивостта е победителка на злото. Учтивият човък е най-малко изложен на опасности. Той винаги е уважаван от всички хора и винаги успява в живота си.

Учтивият човък има благородно сърдце, свѣтъл ум и добри по-стѣпки.

Човък може да бжде много богат, но ако му липсва учтивост към хората, все едно, че нищо не е постигнал.

Да бжде човък учтив, значи да победи злото въ себе си.

Учтивостта носи щастие в живота.

Бждете учтиви!

Ат. Бакърджиев

Излъзе отъ печатъ пиеската „Да пестимъ“ отъ Любомиръ Дойчевъ. Достава Д. Колевъ, ул. Регентска № 10, София IV. Цена 5 лв.

Купонъ за сюрпризъ!

Който изрѣже и изпрати този купонъ, придруженъ съ 5 лв. чиста гербова марка до:

Д. КОЛЕВЪ, ул. „Регентска“ 10—
София IV, ще бжде сюрпризиранъ съ единъ хубавъ подарѣкъ.

Печатница „Братство“ — София

Една нощъ откъмъ плодородна Тракия се чу стонъ и вой. Горещи вѣтрове повѣха къмъ северъ, удариха се въ здравитѣ гърди на Родоп, преминаха надъ Странджа-планина, свиха надъ Рила и попълзѣха къмъ Витоша и Стара-планина. Топла Тракия плачеше:

Изгарямъ! Спасете чедата ми! Къмъ васъ сж отправени погледитѣ имъ. Суша измжчва гърлата имъ. Земята се напука. Тревитѣ ми изсъхнаха. Ливадитѣ потъмнѣха. Моръ мори добитѣка и хората. Ваши синове сж людетѣ ми — къмъ васъ отправятъ тѣ молитви. Смилиете се!

Рила сбърчи чело. Горитѣ ѝ зашумѣха. Пискъкъ на вѣтрове се издигна къмъ Мусала. Той притули лобъ, замисли се и се обви въ черни облаци. Изпрати бързоходитѣ си помощници — вѣтрове и мълнии — за Странджа, Витоша, Родоп и Стара-планина. Три дни и три нощи се съвещаваха роднитѣ планини. Съвещаваха се за Тракия.

На четвъртия день Мусала каза:

Ноемврий

Надъ синитѣ балкани
мъгли ноемврий влачи.
Сърдити, черни врани
шумятъ съ крила и гракатъ.
Презъ тая нощъ ще има
слана и леденъ вѣтъръ,
ще клюмнатъ осланени
въ градината цвѣтята.
И дървесата голи
въ тѣжа ще онемѣятъ.
Надъ тѣхъ ще минатъ вихри
и бури ще вилнѣятъ.
Ноемврий е отключилъ
на зимата вратитѣ —
ще дойде тя на гости
съсъ леденъ скрежъ въ коситѣ!

Веса Паспалеева

Послушно дете

Азъ съмъ малък, ала зная
що е лошо и добро,
и се винаги старая
да не бжда зълъ, жестокъ.
Мама нѣжно всѣка вечеръ
тихо ми шепти въ захласъ,
и ме учи безупрѣчно
да я слушамъ сѣвга азъ.
Ако нѣкога неволно
безъ да искамъ, азъ сгрѣша,
мама тихо ми говори:
„Чедо, не прави така!
Дѣдо Господъ отъ небето
за постѣпкитѣ следи,
не обича той детето
що е зло. Добъръ бжди!“
Майчинитѣ думи спазвамъ,
че добри сж думи тѣ,
затова и всички казватъ,
че послушно съмъ дете.

Жечо Атанасовъ

Бѣло море

Разказъ отъ Стефанъ Мокревъ

— Трѣбва да спасимъ чедата си, които умиратъ отъ жажда изъ нашата Тракия. Дайте най-хубавитѣ си черки за нея. Изпратихме водитѣ си на Дунава и Черно море. Оросихме ливадитѣ и полята на долините между насъ. Забравихме Тракия. Азъ се лишавамъ отъ най-свиднитѣ си черки — Места и Марица — и ги изпра-щамъ на топла Тракия.

— Бързоструйна Срума, бѣла и приказлива, ще дамъ азъ, — отсѣче Витоша.

Стара-планина, като по-стара, помждрува, помисли и тежко каза:

Децата на Тракия сж и мои чедата. Една кръвъ сж всички. Единъ езикъ говорятъ. Хиляди години сж пѣплили тѣ изъ топлитѣ полета на Тракийската долина. Съ кръвта си сж поили земята ѝ. Азъ ще пратя Тунджа.

— Арда — свѣтлата си шерка, съ

ДА СЕ ПОСМѢЕМЪ

Хитриятъ заекъ

Единъ селянинъ хваналъ заекъ. Но за да не избѣга заека, селянинътъ го вързалъ съ кърпата си, въ единия край на която били свити паритѣ му. Продължилъ селянинътъ по пѣтя за къмъ село и му било драго, че ще си хапне заешко месце. Но, за зла sluка на селянина, прикихало му се и той кихналъ силно и изпусналъ заека. Заекътъ само това и чакалъ. Хукналъ изъ полето и понесълъ съ себе си кърпата на селянина, въ която имало свити пари. Така селянинътъ се върналъ въ село безъ пари и безъ заекъ.

60-години свободна България

отъ Н. П. Камчийоки

е най-новата книга, въ която малък и голъмъ ще намѣрятъ ценно историческо четиво.

За нашитѣ читатели 40 лв. Достава:

А. Д. „Периодиченъ печатъ“

ул. „15 Ноемврий“, 5 — София.

Четете в. „Барабанче“!

най-скжпи бѣли одежди ще облѣка, ще я накича като булка, — на Тракия въ даръ я дарявамъ, — каза Родоп.

Малката бурлива Странджа не закъснѣ:

— И азъ давамъ Бѣла рѣка.

Отдѣлиха планинитѣ свиднитѣ си черки, които пазѣха у дома си, да ги гледатъ на старини, да имъ шетатъ и ги радватъ. Облѣкоха ги въ чудни премѣни. Окичиха ги съ снѣжно-бѣли цвѣтя и ги пуснаха изъ недрата си: бѣли, пѣщи, хладни.

Петъ бѣло облѣчени балкански не-вѣсти слѣзоха съ шумъ и пѣсни на югъ. Оросиха топла Тракия. Реззелениха долините ѝ — разведриха полетата ѝ. Развеселиха народа и добитѣка на своята страна. Слѣзоха надолу. И се влѣха въ едно голѣмо и блестящо море. Отъ водитѣ имъ, бѣли и свѣтли, морето стана бѣло.

Нарекоха го Бѣло-море — морето на Балкана.